

PAPER DETAILS

TITLE: Spor Bilimleri Fakóltesi Ögrencilerinin Ögretim Stilleri Deneyim, Tercih ve Algıları

AUTHORS: Sevim Derya Aslaner, Mehmet Yanık

PAGES: 366-381

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/3809282>

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Öğretim Stilleri Deneyim, Tercih ve Algıları

Sevim Derya ASLANER¹ Mehmet YANIK²

ORJİNAL ARAŞTIRMA

Özet

Bireylerin yaşantılarını daha sağlıklı ve dengeli biçimde geçirebilmeleri fiziksel, sosyal, motorsal ve bilişsel gelişim alanlarının benzer oranlarda desteklenmesi ile ilişkilidir. Bunun içinde en uygun yolun doğru planlanmış ve uygulanmış beden eğitimi programları olduğu düşünülmektedir. Programlarının iyi düzenlenmiş olması tek başına iyi sonuçlar vereceği anlamına gelmemektedir. Programlar aynı zamanda onu uygulayanların bilgi, beceri ve yetenekleri doğrultusunda istenilen sonuçları verebilmektedir. Beden eğitimi programları dönemin ihtiyaçları doğrultusunda güncellenmektedir. Ülkemizde de en son 2018 yılında güncellenen beden eğitimi ders programları yürütücüleri olan beden eğitimi öğretmenlerinin bilgi ve becerileri doğrultusunda yürütülmektedir. Ülkemizde beden eğitimi ve spor öğretmeni yetiştirilmesi spor bilimleri fakültelerinde öğretim yapan beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümleri ve aynı fakültede yer alıp pedagojik formasyon eğitimi ile beden eğitimi öğretmenliği yetkisi verilen antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği bölümleri ile yapılmaktadır. Farklı yaş grupları ile farklı çevresel koşullara sahip okullarda beden eğitimi ve spor öğretmenliği görevini üstlenecek olan öğretmen adaylarının beden eğitimi ve spor dersi öğretim programlarının gereksinimleri karşılayacak şekilde öğretim stillerini tercih etmeleri ve bu stillerin kullanımının öğrencileri açısından faydasına inanmaları üzerinde durulması gereken bir konudur. Üniversite öğrencilerin geçmişte deneyimledikleri öğretim stillerinin belirlenmesine ilişkin olarak ulusal alanyazında herhangi bir çalışma bulunmamaktadır. Bu nedenle elde edilen bu bulgu alana katkı sağlamaktadır. Bu amaçla bu araştırma spor bilimleri fakültesinde öğrenim görmekte olan öğrencilerin beden eğitimi derslerinde öğretim stilleri deneyimlerini, ileride tercih edecekleri stilleri ve bu öğretim stilleri hakkındaki algılarını belirlemek için yapılmıştır. Araştırma nicel araştırma yaklaşımlarından kesitsel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini spor bilimleri fakültesi öğrencileri oluştururken örneklemini Balıkesir Üniversitesi spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrenciler oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak “Kişisel Bilgi Formu” ve “Beden Eğitimi Öğretmenleri Öğretim Stilleri Değer Algıları Anketi (BEÖSDA)” kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS programı ile analiz edilmiştir. Katılımcılar geçmişte komut, alıştırma ve katılım stillerini en fazla deneyimlediklerini, öğrencinin tasarımı, kendi kendine öğretme ve kendini denetleme stillerini ise en az deneyimlediklerini belirtmişlerdir.

Anahtar kelimeler: Beden eğitimi öğretmen adayı, öğretim stili, öğretim stilleri deneyimi

*Bu çalışma Sevim Derya ASLANER tarafından hazırlanan ve danışmanlığı Doç. Dr. Mehmet YANIK tarafından yürütülen, Balıkesir Üniversitesi, Sağlık Bilimler Enstitüsü, Beden Eğitimi ve Spor A.B.D. kapsamındaki Yüksek Lisans tezinden üretilmiştir.

¹ Öğretmen, Taşlıdere Ortaokulu, Ardahan-Türkiye, drycnrl@hotmail.com

² Doç. Dr., Balıkesir Üniversitesi, Balıkesir-Türkiye, mehmettyanik@gmail.com

Teaching Styles Experiences, Preferences and Perceptions of Sport Sciences Faculty Students

Abstract

The ability of individuals to spend their lives in a healthier and more balanced way is related to the support of physical, social, motor and cognitive development areas at similar rates. It is thought that the most appropriate way for this is properly planned and implemented physical education programs. The fact that the programs are well organized does not mean that they will yield good results alone. Programs can also give the desired results in line with the knowledge, skills and abilities of those who implement them. Physical education programs are updated in line with the needs of the period. In our country, physical education curricula, which were last updated in 2018, are carried out in line with the knowledge and skills of physical education teachers. In our country, physical education and sports teacher training is carried out by physical education and sports teaching departments teaching in sports sciences faculties, and coaching education and sports management departments in the same faculty, which are authorized to teach physical education with pedagogical formation education. Pre-service teachers who will undertake the task of physical education and sports teaching in schools with different age groups and different environmental conditions should prefer various teaching styles to meet the requirements of the physical education and sports course curriculum that they are responsible for taking into account in their future professional lives and believe that the use of these styles is beneficial for their students. There is no study in the national literature on determining the teaching styles that university students have experienced in the past. Therefore, this finding contributes to the field. In this direction, in the current study, it is thought that determining the preferences of the students of the faculty of sport sciences to use the teaching styles that they have encountered in their past experiences in physical education courses and in the teacher training programs they are in and that they are thought to have knowledge about in their future professional lives and determining their perceptions about teaching styles have an important value. For this purpose, this study was conducted to determine the teaching styles experiences of the students studying in the faculty of sport sciences in physical education courses, the styles they will prefer in the future and their perceptions about these teaching styles. Cross-sectional survey model, one of the quantitative research approaches, was used in the study. The population of the study consisted of the students of the faculty of sport sciences, while the sample consisted of the students studying at the faculty of sport sciences of Balıkesir University. "Personal Information Form" and "Physical Education Teachers' Teaching Styles Value Perceptions Questionnaire (PSTVQ)" were used as data collection tools. The data obtained were analyzed with SPSS program. The participants stated that they had experienced command, practice and participation styles the most in the past, while they had experienced student design, self-teaching and self-monitoring styles the least. In addition, the participants stated that when they become physical education teachers in the future, the styles they would prefer the most would be practice, participation, pair work and command styles, respectively, and the styles they would prefer the least would be self-teaching, self-monitoring and student design styles, respectively.

Keywords: Physical education teacher candidate, teaching style, teaching styles experiences

Giriş

Hareket etme içgüdüğü ile doğan bireyin fiziksel, sosyal, motorsal ve zihinsel olarak tüm gelişim alanlarını destekleyerek onun daha sağlıklı olarak yaşamını sürdürmesinde planlı bir şekilde sunulan beden eğitimi programlarının etkisi oldukça fazladır. Öğretim programı öğrencide istedik yönde elde edilmesi istenilen becerilerin kazandırılması amacıyla oluşturulmuş işlemler dizisidir. Öğretim programları salt bilgi aktarmakla birlikte bireysel farklılıkları da göz önünde bulundurarak sarmal yapısı ile eğitim tüm kademelerini ilgilendirmektedir. Öğretim programları çağın getirdiği gelişmeler ile toplumun ve bireyin değişen ihtiyaçları doğrultusunda değişikliklere uğramakta ve güncellenmektedir. Birçok ülkede yaşanan bu durum ülkemizde de yaşanılmış ve beden eğitimi ve spor dersi öğretim Programları 2006, 2013, 2017 ve son olarak 2018 yıllarında değiştirilmiş ve dönemin ihtiyaçlarına göre güncellenmiştir. Bu programlar hazırlanırken 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun 2. maddesinde ifade edilen “Türk Millî Eğitiminin Genel Amaçları” ile “Türk Millî Eğitiminin Temel İlkeleri” esas alınmıştır. Her eğitim kademesi için ayrı hazırlanan bu programlarda özellikle vurgulanan ise öğretmenlerin ders kazanımlarına ulaşmasında öğretim stillerini kullanmaları önemle üzerinde durulan bir konu olmuştur (MEB,2018)

Öğretim Stilleri (Mosston ve Ashworth, 2008), öğrencilerin çeşitli ihtiyaçlarına ve öğretim programlarının farklı eğitsel amaçlarına (psikomotor, bilişsel, duyuşsal) hitap edebilmek adına beden eğitimi öğretmenlerinin faydalanabileceği bir yöntemler yelpazesi olarak kabul edilmektedir (Sanchez ve ark., 2012). Bu stillerin amacı öğrencilerin psikomotor, bilişsel ve duyuşsal alanlarda gelişimleri desteklemektir. Yelpazede yer alan çeşitli öğretim stillerinin beden eğitimi derslerinde kullanılması, derslerin daha kapsayıcı olması için imkân yaratmada, öğrencilerin çeşitli öğrenme ihtiyaçlarını karşılamada ve psikomotor, bilişsel ve duyuşsal/sosyal öğrenme çıktılarına ulaşabilmede öğretmenlere kılavuzluk etmektedir (Ashworth, 2020; Byra, 2018; Chatoupis, 2021; Garn ve Byra, 2002; SueSee, 2020).

Mosston ve Ashworth (2008)’ün Öğretim Stilleri Yelpazesi’nde, her biri farklı eğitsel amaçların karşılanmasına katkı sağlayacağı öne sürülen ve öğrencilere farklı gelişimsel faydalar sağlayacağı varsayılan 2 küme altında toplanmış 11 öğretim stili yer almaktadır. Bu stilleri sırasıyla; sunuş kümesi altında toplanmış olan Komut (A), Alıştırma (B), Eşli Çalışma (C), Kendini Denetleme (D), Katılım (E) stilleri ve buluş kümesi altında toplanmış olan, Yönlendirilmiş Buluş (F), Problem Çözme-Tek Doğru (G), Problem Çözme- Farklı Yollar (H), Öğrencinin Tasarımı (I), Öğrencinin Başlatması (J) ve Kendi Kendine Öğretme (K) stilleridir.

A-E stillerinde genel olarak öğrenenler, öğretmenin anlattığı ve gösterdiği biçimde etkinlikleri taklit ya da tekrar etmektedirler. F-K stillerinde ise genel olarak öğrenenler, daha önce öğrenmedikleri bilgi ya da becerileri keşfetmekte veya oluşturmaktadır.

İlgili alanyazında öğretimin belirlenmiş hedeflerine ulaşmada Beden eğitimi öğretim stillerinin etkisini konu alan birçok araştırma bulunmaktadır. Byra (2000) bu konuda yaptığı meta analizinde, daha önce yapılan farklı çalışmalar ve Mosston ve Ashworth'unda (2008) görüşleri dikkate alındığında bir stilin bir diğerine göre daha üstün olmadığı, fakat farklı amaçlara ulaşmada farklı stillerin verimliliğinden bahsetmektedir. Örneğin ortak ritim çalışmalarında komut stili daha etkiliyken, daha önceden bilinmeyen bir hareket probleminin çözümünde buluş stillerinin daha faydalı olabileceği dikkate alınmalıdır (İnce ve Hünük, 2010). Buradan hareketle beden eğitimi öğretmenlerinin derslerinde öğrencilerin ve öğretim programlarının gereksinimleri karşılayacak farklı stilleri kullanıyor olmaları, geniş bir öğretim stili repertuarına sahip olmaları önem taşımaktadır (Balcı ve Yanık, 2022).

Literatür incelendiğinde hem ülkemizde (Cengiz ve Serbes, 2014; Saraç ve Muştı, 2013; Serbes ve Cengiz, 2015) hem de yurtdışında (Syrmpas ve Digelidis, 2014; Wilkinson, Barney ve Christensen 2019; Zeng, 2016) beden eğitimi öğretmen adaylarının sunuş kümesi öğretim stillerini daha fazla tercih ettikleri ve sunuş kümesi stillerine ilişkin değer algılarının daha yüksek olduğu, özellikle de yelpaze'nin ilk iki stilini daha fazla tercih ettikleri gözlenmiştir. Buna ek olarak, Cothran, Kulinna ve Ward (2000) 'ın üniversite öğrencileriyle gerçekleştirmiş olduğu çalışmasında öğrenciler, geçmişte öğretmenlerinin genellikle komut ve alıştırma stillerini kullanarak öğrettiklerini, geçmiş beden eğitimi derslerinde en az deneyimledikleri stillerin ise kendi kendine öğretme ve öğrencinin başlatması stilleri olduğunu belirtmişlerdir. Bir diğer çalışmada Syrmpas ve Digelidis (2014)'e göre beden eğitimi öğretmen adaylarının geçmiş yaşantılarında okuldaki beden eğitimi öğretmenlerinin komut, alıştırma ve yönlendirilmiş buluş stillerini daha fazla kullandığını, eşli çalışma, öğrencinin başlatması ve kendini denetleme stillerini ise daha az kullandıklarını bildirmiştir. Çalışma sonucunda beden eğitimi öğretmen adaylarının geçmiş yaşantılarında okullarda beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları stiller ile gelecekte kendilerinin tercih edeceklerini bildirdikleri stiller arasında önemli ilişkiler olduğu saptanmıştır. Son olarak, Yıldız, Yılmaz, Yalız Solmaz ve Şimşek (2018), çalışmalarına pedagojik formasyon eğitimi sertifika programı öğrencileri ile beden eğitimi ve spor bölümü öğrencilerini dahil etmiş ve her iki grubunun da sunuş stillerini daha fazla tercih ettikleri ve bu stillerin öğrenciler için daha faydalı olduğunu bildirdikleri görülmüştür. Çalışmada ayrıca, beden eğitimi ve spor bölümü öğrencilerinin, pedagojik

formasyon öğrencilerine kıyasla komut ve alıştırma stilleri haricindeki stilleri daha fazla tercih ettikleri bulunmuştur.

Beden eğitimi öğretimi görevini üstlenecek adayların gelecek mesleki yaşamlarında dikkate almakla sorumlu oldukları beden eğitimi ve spor dersi öğretim programlarının gereksinimleri karşılayacak şekilde çeşitli öğretim stillerini tercih etmeleri ve bu stillerin kullanımının öğrencileri açısından faydasına inanmaları üzerinde durulması gereken bir konudur. Bu doğrultuda, mevcut araştırmada spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin geçmiş beden eğitimi derslerinde öğretmenleri tarafından kullanılan ve meslek hayatlarında yapacakları uygulamalarda kullanmayı tercih ettikleri öğretim stillerini belirlenmesinin ve öğretim stillerine yönelik algılarının saptanmasının önemli bir değere sahip olduğu düşünülmektedir. Bu bağlamda bu çalışmada spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören beden eğitimi ve spor öğretmenliği, antrenörlük eğitimi ve spor yöneticiliği programlarında öğrenim gören öğrencilerinin öğretim stillerine ilişkin deneyimlerinin, tercihlerin ve değer algılarının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem

Araştırmanın Modeli

Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin öğretim stillerine yönelik deneyimlerinin, tercihlerinin ve değer algılarının belirlenmesi amacıyla yürütülen bu çalışma, nicel araştırma yaklaşımlarından kesitsel tarama modeline uygun olarak yürütülmüştür. Tarama araştırmaları, bilinen bir evrenin üyelerinin mevcut görüşlerini, inançlarını ve tutumlarını mevcut haliyle ortaya çıkarmayı amaçlayan çalışmalardır (McMillan & Schumacher, 2014). Diğer bir ifadeyle tarama araştırmaları, araştırma konusunun herhangi bir değiştirme ve etkileme çabası gösterilmeden olduğu gibi tanımlama çalışmalarıdır (Karasar, 2017).

Çalışma Grubu

Bu araştırmaya, 2022-2023 eğitim-öğretim yılında bir devlet üniversitesinin spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören ve uygun örnekleme yöntemiyle ulaşılan toplam 452 spor bilimleri fakültesi öğrencisi katılım sağlamıştır. Çalışmaya dahil edilecek asgari katılımcı sayısının belirlenmesinde Sekaran'ın (2003'ten akt: Coşkun vd., 2027) belirli evrenler için kabul edilebilir örneklem büyüklükleri dikkate alınmış olup ($n \geq 384$) katılımcı sayısının yeterli olduğu belirlenmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilere ilişkin bilgiler Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. Araştırmaya katılan spor bilimleri öğrencilerine ilişkin bilgiler

Değişken	Grup	Frekans(f)	Yüzde(%)
Cinsiyet	Kadın	169	37.4
	Erkek	283	62.6
Yaş	18-20	162	35.8
	21-23	220	48.7
	24 ve üzeri	70	15.5
Bölüm	Beden Eğitimi ve Spor	150	33.2
	Antrenörlük Eğitimi	178	39.4
	Spor Yöneticiliği	124	27.4
Sınıf	1.Sınıf	132	29.2
	2.Sınıf	86	19.0
	3.Sınıf	121	26.8
	4.Sınıf	113	25.0
Toplam		452	100

Tablo 1’e göre araştırmaya katılım gösteren spor bilimleri öğrencilerinin %37,4’ünün (n=169) kadın, %62,6’sının ise (n=283) erkeklerden oluştuğu, %35,8’inin (n=162) 18-20 yaş, %48,7’sinin (n=220) 21-23 yaş ve %15,5’inin ise (n=70) 24 yaş ve üzerinde olduğu anlaşılmaktadır. Katılımcıların %33,2’si (n=150) Beden Eğitimi ve Spor, %39,4’ü (n=178) Antrenörlük Eğitimi ve %27,4’ü ise Spor Yöneticiliği Bölümünde öğrenim görmektedir. Ayrıca, çalışmaya katılan spor bilimleri öğrencilerinin %29,2’si (n=132) birinci sınıfta, %19’u (n=86) ikinci sınıfta, %26,8’i (n=121) üçüncü sınıfta ve son olarak %25’i (n=113) ise dördüncü sınıfta öğrenim gördüğünü belirtmiştir.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu, “Beden Eğitimi Öğretmenleri Öğretim Stilleri Değer Algıları Anketi” ve “K-12 Beden Eğitimi Derslerinde Deneyimlenen Öğretim Stilleri Anketi” kullanılmıştır. Kullanılan kişisel bilgi formunda; cinsiyet, öğrenim görülen bölüm, sınıf düzeyini ve yaş gibi demografik sorular yer almıştır.

Beden Eğitimi Öğretmenleri Öğretim Stilleri Değer Algıları Anketi

Araştırmada veri toplama aracı olarak, Cothran ve ark., (2000) (lisans öğrencileri) ve Kulinna ve Cothran (2003)’in (beden eğitimi öğretmenleri) çalışmalarında geliştirilen, İnce ve Hünük (2010) tarafından ise geçerlik ve güvenirlik çalışması yapılarak Türkçeye uyarlanan “Beden Eğitimi Öğretmenleri Öğretim Stilleri Değer Algıları Anketi (BEÖSDA)” kullanılmıştır. Veri toplama aracında 11 farklı öğretim stiline ilişkin 11 farklı senaryo bulunmaktadır. Her bir stille ilgili senaryoda 4 ifade vardır ve bu ifadeler 5’li Likert tipi (1=Hiç-5=Her zaman) ölçekle değerlendirilmektedir. İlk ifade öğretim stillerini derslerde kullanma

durumunu ölçmeye yöneliktir. Bununla birlikte, beden eğitimi öğretmen adaylarıyla yürütülen çalışmalarda (Saraç & Muştı, 2013; Sympas & Digelidis, 2014) ilk ifade, katılımcıların belirli bir öğretim stilini öğretmen olduklarında tercih edip etmeyeceklerine ya da ne sıklıkla tercih edeceklerine (yönelim) yönelik bilgi almak amacıyla kullanılmaktadır. İkinci, üçüncü ve dördüncü ifadeler ise öğretmenlerin/öğretmen adaylarının tercih edilen stile yönelik değer algılarını (eğlence, öğrenme, motivasyon) belirlemeye yöneliktir. Örneğin, “Bu yöntemin dersi öğrenciler için eğlenceli hale getireceğini düşünüyorum” ifadesi eğlence, “Bu yöntemin öğrencilerin beceri ve kavramları öğrenmelerine yardımcı olacağını düşünüyorum” ifadesi öğrenme ve son olarak “Bu yöntemin öğrencileri öğrenmeye motive edeceğini düşünüyorum” ifadesi ise motivasyona yönelik değer algılarını ortaya koymaya çalışır. İnce ve Hünük (2010) tüm stillerin ayrı ayrı değer algısı boyutunda iç tutarlılığının 0,86 ile 0,95 arasında olduğunu bildirmiştir. Yapılan araştırmada ise bu değerleri, 0,84-0,90 arasında tespit edilmiştir.

K-12 Beden Eğitimi Derslerinde Deneyimlenen Öğretim Stilleri Anketi

Çalışma kapsamında ayrıca, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin geçmişte beden eğitimi ve spor derslerini (İlkokuldan-lise sonra [K-12]) yürüten öğretmenleri tarafından hangi öğretim stillerinin kullanıldığını saptamak amacıyla her bir öğretim stiline yönelik olarak “Beden eğitimi öğretmenlerim dersleri bu yöntemle işlerdi” ifadesine (1=Hiç-5=Her zaman) yanıt vermeleri istenmiştir.

Verilerin Analizi

Araştırma kapsamında elde edilen veriler, SPSS 26 kullanılarak analiz edilmiştir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiklerden (yüzde, frekans, aritmetik ortalama ve standart sapma) yararlanılmıştır.

Araştırmanın Etiği

Bu araştırma, Balıkesir Üniversitesi Sosyal ve Beşerî Bilimler Etik Komisyonu’nun 12.05.2023 tarihli ve 2023/03 sayılı toplantısında alınan kararı ile uygun bulunmuştur. Mevcut araştırma süresince “Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi” çerçevesinde hareket edilmiştir.

Bulgular

Araştırmanın bu kısmında, çalışmanın hedefi için alınan verilerin analiz edilmesi sonucunda elde edilen bulgular verilmiştir

Tablo 2. Spor bilimleri öğrencilerinin geçmiş beden eğitimi derslerinde (K-12) öğretim stillerini deneyimleme sıklığı.

Öğretim Stilleri Yelpazesi	Geçmiş Derslerde Deneyimleme (Ara Sıra-Her zaman)	
	Frekans (f)	Yüzde(%)
Komut stili (A)	367	81,2
Alıştırma Stili (B)	327	72,3
Eşli Çalışma Stili (C)	273	60,4
Kendini Denetleme Stili (D)	213	47,1
Katılım Stili (E)	276	61,1
Yönlendirilmiş Buluş Stili (F)	222	49,1
Problem Çözme: Tek Doğru Stili (G)	218	48,2
Problem Çözme: Farklı Yollar Üretimi Stili (H)	230	50,9
Öğrencinin Tasarımı-Bireysel Program Stili (I)	202	44,7
Öğrencinin Başlatması Stili (J)	224	49,6
Kendi Kendine Öğretme Stili (K)	207	45,8

Tablo 2 incelendiğinde, çalışmaya katılan spor bilimleri öğrencilerinin ilkokuldan itibaren lise hayatı sonuna kadar olan dönemde katıldıkları beden eğitimi derslerinde öğretmenleri tarafından en fazla kullanıldığını düşündükleri öğretim stillerinin sırasıyla komut (%81,2), alıştırma (%72,3) ve katılım stilleri (%61,1) olduğu belirlenmiştir. Diğer yandan, en düşük sıklıkta deneyimledikleri öğretim stillerinin ise yine sırasıyla öğrencinin tasarımı-bireysel program (%44,7), kendi kendine öğretme (%45,8) ve kendini denetleme stilleri (%47,1) olduğu anlaşılmaktadır.

Tablo 3. Spor bilimleri öğrencilerinin öğretim stillerine ilişkin tercihleri

Öğretim Stili Tercihleri	$\bar{X}$	SS
Komut Stili (A)	3,51	1,02
Alıştırma Stili (B)	3,76	0,90
Eşli Çalışma Stili (C)	3,51	0,88
Kendini Denetleme Stili (D)	3,21	1,04
Katılım Stili (E)	3,68	1,02
Yönlendirilmiş Buluş Stili (F)	3,33	1,02
Problem Çözme: Tek Doğru Stili (G)	3,34	1,05
Problem Çözme: Farklı Yollar Üretimi Stili (H)	3,44	1,04
Öğrencinin Tasarımı-Bireysel Program Stili (I)	3,26	1,05
Öğrencinin Başlatması Stili (J)	3,34	1,13
Kendi Kendine Öğretme Stili (K)	3,12	1,17

Tablo 3'te katılımcıların gelecekte beden eğitimi öğretmeni olduklarında tercih edeceklerini bildirdikleri öğretim stillerine ilişkin ortalama puanlar yer almaktadır. Buna göre, spor bilimleri öğrencilerin gelecekte öğretmen olduklarında beden eğitimi dersleri için en fazla tercih edeceklerini bildirdikleri öğretim stillerinin sırasıyla alıştırma ($X = 3,76 \pm 0,90$), katılım ($X = 3,68 \pm 1,02$), eşli çalışma ($X = 3,51 \pm 0,88$) ve komut stilleri ($X = 3,51 \pm 1,02$) olduğu, diğer yandan, en az tercih edeceklerini belirttikleri stillerin ise kendi kendine öğretme ($X = 3,12 \pm 1,17$), kendini denetleme ($X = 3,21 \pm 1,04$) ve öğrencinin tasarımı-bireysel program stilleri ($X = 3,26 \pm 1,05$) olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 4. Spor bilimleri öğrencilerinin öğretim stillerine ilişkin genel değer algıları

Öğretim Stili Tercihleri	$\bar{X}$	SS
Komut Stili (A)	3,37	0,97
Alıştırma Stili (B)	3,89	0,84
Eşli Çalışma Stili (C)	3,78	0,80
Kendini Denetleme Stili (D)	3,36	0,93
Katılım Stili (E)	3,84	0,89
Yönlendirilmiş Buluş Stili (F)	3,48	0,89
Problem Çözme: Tek Doğru Stili (G)	3,40	0,93
Problem Çözme: Farklı Yollar Üretimi Stili (H)	3,59	0,91
Öğrencinin Tasarımı-Bireysel Program Stili (I)	3,43	0,93
Öğrencinin Başlatması Stili (J)	3,55	1,02
Kendi Kendine Öğretme Stili (K)	3,34	1,09

Tablo 4'te spor bilimleri öğrencilerinin genel olarak değer algılarına ilişkin ortalama puanlar sunulmuştur. Buna göre, spor bilimleri öğrencilerin beden eğitimi derslerinde öğrencileri açısından daha faydalı olduğuna inandıkları öğretim stillerinin sırasıyla alıştırma ($X = 3,89 \pm 0,84$), katılım ($X = 3,84 \pm 0,89$) ve eşli çalışma stilleri olduğu ($X = 3,78 \pm 0,80$), diğer yandan, daha az faydalı olduğuna inandıkları stillerin ise kendi kendine öğretme ($X = 3,34 \pm 1,09$), kendini denetleme ($X = 3,36 \pm 0,93$) ve problem çözme-tek doğru stilleri ($X = 3,40 \pm 0,93$) olduğu bulunmuştur.

Tartışma ve Sonuç, Öneriler

Bu çalışmanın sonucunda araştırmaya katılan spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin geçmişte beden eğitimi derslerinde öğretmenleri tarafından en fazla kullanıldığını düşündükleri üç öğretim stilinin komut, alıştırma ve katılım stilleri olduğu, diğer yandan, derslerde en az oranda kullanıldığını düşündükleri stillerin ise öğrencinin tasarımı-bireysel

program, kendi kendine öğretme ve kendini denetleme stilleri olduğu bulunmuştur. Bunun sebebinin şu anki öğrencilerin geçmiş dönem öğretmenlerinin geleneksel öğretim yaklaşımları benimseyerek öğretmen merkezli stillere daha ağırlık vermesi olarak düşünülmüştür. Aynı zamanda öğretmen merkezli stillerin etkili zaman kullanımı ve kalabalık gruplarda daha etkili ve kolaylaştırıcı olabileceğinden derslerde kullanılma oranının daha yüksek olduğu düşünülmektedir.

Üniversite öğrencilerin geçmişte deneyimledikleri öğretim stillerinin belirlenmesine ilişkin olarak ulusal alanyazında herhangi bir çalışma bulunmamaktadır. Bu nedenle elde edilen bu bulgu alana katkı sağlamaktadır. Bununla birlikte, literatürde benzer konuda yurtdışında yapılan çalışmalarda araştırma bulguları destekleyen çalışmaya rastlanılmıştır. Bu araştırmalardan birinde Cothran ve ark., (2000) 438 üniversite öğrencisinin geçmiş beden eğitimi deneyimlerine (okul öncesinden lise sona) başvurarak öğretmenlerinin kullandığı öğretim stillerini belirlemeye yönelik bir araştırma yürütmüştür. Araştırmaya katılan öğrenciler, öğretmenlerinin genellikle komut ve alıştırma stillerini kullanarak öğrettiklerini, öğretmenlerinin en az kullandıkları stillerin ise kendi kendine öğretme ve öğrencinin başlatması stilleri olduğunu belirtmişlerdir. Yine Sympas ve Digelidis (2014) tarafından Yunanistan’da öğrenim gören 288 beden eğitimi öğretmen adayı ile yapılan araştırma sonucunda, katılımcılar geçmiş yaşantılarında okuldaki beden eğitimi öğreticilerinin komut, alıştırma ve yönlendirilmiş buluş stillerini diğer stillere göre daha fazla kullandığını, eşli çalışma, öğrencinin başlatması ve kendini denetleme stillerini ise daha az kullandıklarını bildirmiştir.

Demirhan ve ark., (2008) tarafından yapılan ve beden eğitimindeki öğretim programları ve onların yürütülmesiyle alakalı öğretmenlerin düşüncelerinin öğrenildiği çalışmada beden eğitimi öğretmenlerinin en çok öğretmen merkezli Komut (A) Stili ve Alıştırma (B) stiline yer verdiklerini belirtmişlerdir. Ayrıca bunun sebebinin beden eğitimi öğreticilerinin daimici ve esasici eğitim yaklaşımlarını benimsediklerinden kaynaklandığını belirtmişlerdir. Literatür incelendiğinde belirtilen bulguyu destekleyen bir diğer çalışmada Ünlü ve Aydos (2007) beden eğitimi öğretmenleri ile yaptıkları çalışmada beden eğitimi öğreticileri tarafından öğretmen merkezli olan sunuş kümesi stillerinin daha fazla kullanıldığını belirtmişlerdir. Araştırma değişkenlerinden hizmet süresi değişkenine göre stil kullanımına bakıldığında ise hizmet süresi daha fazla olan öğretmenlerin sunuş kümesi- öğretmen merkezli stilleri daha çok kullandığı sonucu bildirilmiştir. Benzer bulgu İnce ve Hünük (2010) tarafından yapılan araştırmada da bulunarak araştırmacılar daha tecrübeli beden eğitimi öğreticilerinin öğretmen

merkezli stillere daha fazla derslerinde yer verdiklerini tespit etmişlerdir. Bunun sebebinin daha uzun yıllardır beden eğitimi öğretmenliği yapan kişilerin taklide dayalı temel hareket becerilerinin gelişmesi üzerine bir beden eğitimi dersi vermeleri ile ilişkilendirmiştir.

Şirinkan ve Erciş (2009) tarafından 284 öğretmenin katılımı ile yapılan bir diğer çalışmada benzer sonuçlar bulunmuş ve öğretmenlerin daha fazla kullandıkları stillerin öğretmen merkezli stiller olduğu görülmüştür. Çalışmada en etkili stillerin Komut (A) ve Alıştırma (B) ve üçüncü olarak Kendini Denetleme (D) stili olduğunu belirtmiştir. Elde edilen diğer bulgulara göre öğretmenler her zaman kullandıkları stilin komut stili olduğu, diğer stilleri ara sıra kullandıkları fakat daha sık kullanılması gerektiğini savunmuşlardır. Çalışmada Yönlendirilmiş Buluş ve Kendi Kendine Öğretme stilleri ise en az kullanılan, en az etkili olan ve en az uygulanması gerektiğini savunulan stiller olarak belirlenmiştir. Parsak (2018) yaptığı araştırmada Adana şehrinde beden eğitimi öğretmenliği yapan örneklemin en çok alıştırma stili ve komut stilini, kendi kendine öğretme stili ile öğrencinin başlatması stillerini diğer stillere kıyasla en az kullandıkları belirtilmiştir.

Yıldız ve Kangalgil (2013), Doğu Anadolu, Güneydoğu Anadolu ve İç Anadolu bölgelerinde görev yapan 700 beden eğitimi öğretmenin katılımıyla bir araştırma yürütmüştür. Araştırmanın sonucunda, beden eğitimi öğretmenlerinin derslerinde en fazla tercih ettikleri stillerin; eşli çalışma, komut ve alıştırma olduğu; en az tercih ettikleri stillerin öğrencinin tasarımı, yönlendirilmiş buluş ve kendi kendine öğretme stilleri olduğu bulunmuştur.

Literatürde konunun geniş kitleleri etkilemesi ve önemi bakımından benzer konuda çok uluslu çalışmalara da rastlanılmıştır. Bunlardan biri olan Cothran ve ark., (2005) birbirinden farklı 7 ülkeden 140 beden eğitimi öğreticisinin kullandığı öğretim stillerinin kültürler arası incelendiği araştırmada, ülkeler arasında farklılıklar olduğu belirlenmiştir. Kore, Avustralya, Portekiz'deki öğreticilerin komut stili, Kanada, ABD ve Fransa'daki öğreticilerin alıştırma stilini, İngiltere'deki öğreticilerin ise iş birliğine dayalı stili daha ağırlıklı olarak kullandıkları görülmüştür.

Salvara ve Birone (2002) Macaristan ve Yunanistan'daki beden eğitimi öğretmenlerinin 84'üyle yaptığı derslerinde hangi stilleri ne kadar kullandığının karşılaştırdığı çalışmalarında öğretmen merkezli stillere daha çok yer verildiği ortaya konmuştur. Her iki ülkede de alıştırma stiline diğer stillere göre derslerde daha fazla yer verildiği belirlenmiştir. Aynı şekilde Sympas ve ark., (2016) çalışmalarında Yunanistan'daki beden eğitimi öğretmenlerinde

benzer şekilde öğretmen merkezli stilleri daha çok tercih ettiklerini belirtmişlerdir. Bir diğer çalışmada SueSee ve Edwards (2011) Avustralya’da öğretmenlerle yaptıkları araştırmada benzer bulgular ile en çok tercih edilen stilin Komut ve Alıştırma stili olduğunu, en az tercih ettikleri stilin ise kendi kendine öğretme, öğrencinin tasarımı, öğrencinin başlatması, problem çözme-tek doğru, yönlendirilmiş buluş ve katılım stilleri olduğunu gözlemlemişlerdir.

Banville ve ark., (2003) Kanada ve Fransa’da, Macfadyen ve Campbell (2006)’ın İngiltere’de ve Jaakkola ve Watt’ın (2011) Finlandiya’da görev yapan beden eğitimi öğretmenleriyle yaptıkları çalışmalarda öğretmenlerin en çok öğretmen merkezli-sunuş kümesi stilleri tercih ettikleri belirtilmiştir. Ayrıca Finli öğretmenlerin en çok alıştırma ve komut stillerini, en az yönlendirilmiş buluş ve kendini değerlendirme stillerine derslerinde yer verdiği görülmüştür.

Yapılan araştırmadan elde edilen bulgulara göre spor bilimleri öğrencilerinin gelecekte beden eğitimi dersleri için en fazla tercih edeceklerini belirttikleri dört öğretim stiline sırasıyla alıştırma, katılım, eşli çalışma ve komut stilleri olduğu, diğer yandan en az tercih edeceklerini belirttikleri stillerin ise kendi kendine öğretme, kendini denetleme ve öğrencinin tasarımı-bireysel program stilleri olduğu saptanmıştır. Beden eğitimi öğretmen adaylarının geçmiş yaşantılarında okullarda beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları stiller ile gelecekte kendilerinin tercih edeceklerini bildirdikleri stiller arasında önemli ilişkiler olduğu saptanmıştır. Araştırma sonuçları, beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretim stili tercihlerinin çoğunlukla beden eğitimi ile ilgili önceki deneyimlerine (okul öncesinden lise sona) dayanarak oluştuğunu göstermiştir.

Literatür incelendiğinde, Syrmipas ve Digelidis’in (2014) yaptıkları araştırma sonucunda katılımcıların gelecekte beden eğitimi öğretmeni olduklarında, kendi kendine öğretme, öğrencinin tasarımı ve öğrencinin başlatması stillerinden daha sık düzeyde, alıştırma, komut ve katılım stillerini kullanmayı tercih edeceklerini bildirmişlerdir. Ülkemizde 5 farklı üniversitede öğrenim gören öğretmen adayları ile yaptıkları çalışmada Saraç ve Muştı (2013) öğretmen adaylarının gelecekte en fazla tercih edecekleri stillerin komut, alıştırma ve eşli çalışma olduğu, en az tercih ettikleri stillerin ise kendi kendine öğretme, öğrencinin başlatması ve kendini denetleme olduğunu bildirmişlerdir. Bir diğer çalışmada yine ülkemizin tüm coğrafi bölgelerinden katılımcı öğretmen adayları ile yürüttükleri çalışmada Cengiz ve Serbes (2014) beden eğitimi öğretmen adaylarının daha çok sunuş kümesi öğretim stillerini tercih ettiklerini belirlemişlerdir. Araştırma sonucunda, beden eğitimi öğretmen adaylarının en çok tercih ettiği öğretim stilleri sunuş kümesi içerisinde yer alan komut ve alıştırma olurken, en az

tercih edilen öğretim stillerinin öğrencinin başlatması ve kendi kendine öğretme olduğu belirtilmiştir.

Çalışmada katılımcıların öğretim stillerine yönelik verdikleri önem ve stillerin onlar için taşıdığı anlamı belirleme kullanılan değer algısı birçok çalışmada incelenmiş ve benzer bulgular bulunduğu görülmüştür. Örneğin, Hein ve ark., (2012) Avrupa'nın 5 farklı ülkesinde beden eğitimi öğretmenleri ile yaptığı araştırmalarında komut ve alıştırma stillerini diğer stillere göre daha anlamlı bularak daha fazla kullandıklarını, ülkemizde ise Özlü (2014) ortaokul ve ortaöğretimde görev yapan beden eğitimi öğretmenlerin kullandıkları öğretim stillere yönelik değer algılarını belirlemek için yaptığı araştırmasında beden eğitimi öğretmenlerinin derslerinde en fazla komut, alıştırma ve eşli çalışma stillerine derslerinde yer verdiklerini ve daha anlamlı geldiğini, kendi kendine öğretme, öğrencinin başlatması, kendini denetleme stillerini ise daha az anlamlı bularak daha sınırlı olarak kullandıkları bildirmiştir.

Yapılmış olan bu çalışmada spor bilimleri fakültesinde şu anda öğrenci olan ve ileride beden eğitimi öğretmeni, antrenör ve spor yöneticisi olarak görev yapacak olan spor eğitimcilerinin spor eğitiminde kullanılan öğretim stillerine yönelik deneyim, tercih ve algılarını ortaya konması amaçlanmıştır.

Öğrencilerin geçmişte deneyimledikleri derslerde öğretmenlerinin en çok kullandıklarını düşündükleri stilin komut stili, ikinci olarak alıştırma stili ve üçüncü olarak katılım stili olduğunu belirtmişlerdir. Öğretmenlerinin en az kullandıklarını düşündükleri stiller ise öğrencinin tasarımı, kendi kendine öğretme ve kendini denetleme stili şeklinde sıralamışlardır.

Öğrenciler gelecekte beden eğitimi öğretimini gerçekleştirirken kullanacakları stilleri ise sırasıyla alıştırma, katılım, eşli çalışma ve komut stili olduğunu söylemişlerdir. En az kullanacaklarını düşündükleri stilleri ise kendi kendine öğretme, kendini denetleme ve öğrencinin tasarımı olarak sıralamışlardır.

Öğrenciler farklı becerileri kazanabilmeleri için farklı stillere ihtiyaç duyacaklardır, bu nedenle onlara üniversite eğitimlerinde olabildiğince farklı stilleri kullanabilecekleri özellikle değer algılarının düşük olduğu stillere yönlendirme yapılmalıdır.

Öğrencilerin tercih etmediği, eğlenceli ve motive edici bulmadığı, beceri ve kavramların öğretiminde yararlı bulmadığı ve genel olarak değer algılarının düşük çıktığı stiller ile ilgili bunların sebebinin araştırıldığı bir çalışma daha yapılabilir.

Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin öğrenci merkezli stilleri kullanmaları için hali hazırda görev yapan beden eğitimi öğretmenleri ve akademisyenlerin özellikle öğrenci merkezli stilleri derslerinde kullanmaları teşvik edilmelidir.

Daha sonra yapılacak olan çalışmalarda spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin bölümler arası stilleri tercih etme ve değer verme farklılıklarına bakılmalıdır.

Etik Kurul İzin Bilgileri

Etik değerlendirme kurulu: Balıkesir Üniversitesi Sosyal ve Beşerî Bilimler Etik Komisyonu

Etik değerlendirme belgesinin tarihi: 12.05.2023

Etik değerlendirme belgesinin sayı numarası:2023/03 sayılı toplantı kararı ve E.258234

Araştırmacıların Katkı Oranları Beyanı

Araştırma Fikri: MY, SDA; Araştırma Tasarımı: MY, SDA; Verilerin Analizi: MY; Makale Yazımı: SDA; Eleştirel İnceleme: MY

Çatışma Beyanı

Araştırma kapsamında yazarların arasında bu çalışma ile ilgili herhangi bir çatışma ya da çıkar bulunmamaktadır.

Kaynakça

- Ashworth, S. (2020). *History and overview of the Spectrum. The Spectrum of teaching styles in physical education*, 14-26. <https://doi.org/10.4324/9780429341342-2>
- Balcı, T., & Yanık, M. (2022). Mikro Öğretim Aracılığıyla Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarını Öğretim Stilleri Yelpazesinde Güçlendirmek. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*, 5(Özel Sayı 2), 1053-1065. <https://doi.org/10.38021/asbid.1202265>
- Banville, D., Richard, J. F. & Raiche, G. (2003). French Canadian physical education teachers' usage of mosston spectrum of teaching styles. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 74(1), A36.
- Byra, M. (2018). Teaching spectrum-style—Part 1. *The Journal of the Health and Physical Education Council of the Alberta Teachers' Association*, 49(1), 24-31.
- Byra, M. (2000). A review of spectrum research: The contributions of two eras. *Quest*, 52(3), 229-245. <https://doi.org/10.1080/00336297.2000.10491712>
- Büyüköztürk, Ş. (2018). *Sosyal Bilimler için Veri Analizi El Kitabı* (24. baskı). Pegem Akademi. <https://doi.org/10.14527/9789756802748>
- Cengiz, C., & Serbes, Ş. (2014). Türkiye'deki beden eğitimi öğretmen adaylarının tercih ettikleri öğretim stilleri ve stillere ilişkin değer algıları. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 5(2), 21-34.
- Coşkun, R., Altunışık, R., & Yıldırım, E. (2017). *Sosyal bilimlerde araştırma yöntemleri spss uygulamalı* (9. Baskı). Sakarya Yayıncılık.
- Cothran, D. J., Kulinna, P. H., & Ward, E. (2000). Students' experiences with and perceptions of teaching styles. *Journal of Research and Development in Education*, 34, 93-103.

- Chatoupis, C. (2021). The Spectrum: Implications for physical education teaching. *Runner*, 52(1), 4-10.
- Demirhan, G., Bulca, Y., Altay, F., Şahin, R., Güvenç, A., Aslan, A. & Açıkada, C. (2008). Beden eğitimi öğretim programları ve programların yürütülmesine ilişkin paydaş görüşlerinin karşılaştırılması. *Spor Bilimleri Dergisi*, 19(3), 157-180.
- Garn, A., & Byra, M. (2002). Psychomotor, cognitive, and social development spectrum style. *Teaching Elementary Physical Education*, 13(2), 8-13.
- Hein, V., Ries, F., Pires, F., Caune, A., Ekler, J. H., Emeljanovas, A., & Valantiniene, I. (2012). The relationship between teaching styles and motivation to teach among physical education teachers. *Journal of sports science & medicine*, 11(1), 123.
- İnce, M. L., & Hünük, D. (2010). Eğitim reformu sürecinde deneyimli beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları öğretim stilleri ve stillere ilişkin algıları. *Eğitim ve Bilim*, 35(157), 129-139.
- Jaakkola, T. & Watt, A. (2011). Finnish physical education teachers' self-reported use and perceptions of mosston and ashworth's teaching styles. *Journal Of Teaching In Physical Education*, 30(3), 248-262. <https://doi.org/10.1123/jtpe.30.3.248>
- Karasar, N. (2017). *Bilimsel araştırma yöntemi: Kavramlar ilkeler teknikler (32nd Ed.)*. Nobel Akademik Yayıncılık.
- Kulinna, P. H., & Cothran, D. J. (2003). Physical education teachers' self-reported use of and perceptions of various teaching styles. *Learning and Instruction*, 13(6), 597-609. [https://doi.org/10.1016/S0959-4752\(02\)00044-0](https://doi.org/10.1016/S0959-4752(02)00044-0)
- Macfadyen, T., & Campbell, C. (2005, September). An investigation into the teaching styles of secondary school physical education teachers. Paper presented at the British Educational Research Association Annual Conference, University of Glamorgan.
- McMillan, J. W., & Schumacher, S. (2014). *Research in education: Evidence-based inquiry (7. bs.)*. Pearson.
- Millî Eğitim Bakanlığı (MEB), (2018). Ortaöğretim 9,10,11 ve 12. sınıflar beden eğitimi ve spor dersi öğretim programı. <https://mufredat.meb.gov.tr/ProgramDetay.aspx?PID=334>
- Millî Eğitim Bakanlığı (MEB), (2018). Ortaokul 5,6,7 ve 8. sınıflar beden eğitimi ve spor dersi öğretim programı. <https://mufredat.meb.gov.tr/ProgramDetay.aspx?PID=324>
- Mosston, M., & Ashworth, S. (2008). *Teaching physical education: First online edition*. Spectrum Institute for Teaching and Learning.
- Özlü, K. (2014). *Türkiye'de ortaokul ve liselerde çalışmakta olan beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları öğretim stilleri ve öğretim stillerini algılayışları*. Yüksek Lisans Tezi, Amasya Üniversitesi, Amasya.
- Parsak, B. (2018) *Ortaokul beden eğitimi öğretmenlerinin algılanan ve gözlenen beden eğitimi öğretim stilleri tercihleri ve stillere yönelik değer algıları*. Yüksek Lisans Tezi, Mersin Üniversitesi, Mersin.
- Salvara, M., & Birone, E. (2002) Teachers' use of teaching styles: A Comparative Study Between Greece and Hungary, *International Journal of Applied Sports Sciences*, 14(2), 46-69.
- Sanchez, E., Byra, M., & Wallhead, T. (2012). Students' perceptions of the command, practice, and inclusion styles of teaching. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 17, 317-330. <https://doi.org/10.1080/17408989.2012.690864>
- Saraç, L. & Muştu E. (2013). Beden eğitimi öğretmen adaylarının beden eğitimi öğretim stillerini kullanım düzeyleri ile stillere ilişkin değer algılarının incelenmesi. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 4(2), 112-124.
- Sekaran, U. (2003). *Business research methods: a skill-building approach (4. Baskı)*. Pearson.
- Serbes, Ş. & Cengiz, C. (2015). Sınıf öğretmeni ve beden eğitimi öğretmeni adaylarının tercih ettikleri öğretim stilleri ve stillere ilişkin değer algıları. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 4(1), 101-114. <https://doi.org/10.14686/BUFAD.2015111018>
- SueSee, B. & Edwards, K. (2011). *Self-identified and observed teaching styles of senior physical education teachers in Queensland schools*. In Proceedings of the 27th Australian Council for Health, Physical Education and Recreation Conference (ACHPER 2011) (pp. 208-219).
- Şirinkan A. & Erciş S. (2009). İlköğretim okullarındaki beden eğitimi ve spor derslerinde uygulanan öğretim yöntemleri ve ölçme-değerlendirme kriterlerinin araştırılması. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 3(3), 184-189.
- Sympas, I. & Digelidis, N. (2014). Physical education student teachers' experiences with and perceptions of teaching styles. *Journal of Physical Education and Sport*, 14(1).
- Sympas, I., Digelidis, N. & Watt, A. (2016). An examination of greek physical educators' implementation and perceptions of spectrum teaching styles. *European Physical Education Review*, 22(2), 201-214. <https://doi.org/10.1177/1356336X15598789>
- Ünlü H. & Aydos L. (2007). İlköğretim okullarında görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları öğretim yöntemleri. *Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 1(1), 40-51.

- Wilkinson, C., Barney, D., & Christensen, W. F. (2019). PETE teacher candidates' preferred teaching styles. *Physical Educator*, 76(5), 1247-1265. <https://doi.org/10.18666/TPE-2019-V76-I5-9062>
- Yıldız, E. & Kangalgil M. (2014). Beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki yeterlikleri ve kullandıkları öğretim yöntemleri ile ilgili görüşlerinin incelenmesi. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 5(1).
- Yıldız, G., Yılmaz, İ., Yalız Solmaz, D., & Şimşek, D. (2018). Beden eğitimi öğretmenliği ve sertifika programlarında öğrenim gören öğretmen adaylarının kullandıkları öğretim stilleri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 33(1), 90-106. <https://doi.org/10.16986/HUJE.2017027901>
- Zeng, H. Z. (2016). Differences between student teachers' implementation and perceptions of teaching styles. *Physical Educator*, 73(2), 285-314. <https://doi.org/10.18666/TPE-2016-V73-I2-6218>